

خدا ما را دوست دارد

خدا ما را دوست دارد

آیا خدا من را دوست دارد؟ چگونه؟

این پرسشی است که توسط افراد بی شمار و طی قرن ها پرسیده شده است. پاسخی که کتاب مقدس به این پرسش می دهد این است که خدا نه تنها ما را دوست دارد، بلکه علاقه او بیشتر از هر کسی است که تا به حال ما را دوست داشته. بیایید این موضوع را در کلام خدا ببینیم.

خدا ما را دوست دارد - او پسرش را برای ما داد

برای بررسی محبت خدا نسبت به ما، بیایید از اول یوحنا ۴: ۹ شروع کنیم. در آنجا می خوانیم:

” و محبت خدا به ما ظاهر شده است به اینکه ... “

وقتی محبت از روی راستی باشد، در عمل خود را نشان می دهد. کلام خدا در اینجا به ما می گوید که مطمئناً خدا ما را دوست دارد و محبتش را نشان داده و ابراز داشته است. چگونه؟ جواب در ادامه آیه است.

اول یوحنا ۴: ۹

” و محبت خدا به ما ظاهر شده است به اینکه خدا پسر یگانه خود را به جهان فرستاده است تا به وی زیست نماییم. “

خدا محبتش را اینگونه به ما نشان داد که پسرش عیسی مسیح را به این جهان فرستاد تا ما بتوانیم از طریق او زندگی کنیم. در همین رابطه یوحنا ۳: ۱۶ می گوید:

” زیرا خدا جهان را اینقدر محبت نمود که ... را داد ... “

همانطور که گفتیم، محبتی که در بالا آمده همواره جامه عمل به تن می کند و خدا چون ما را دوست داشت، به ما چیزی داد! چه چیزی داد؟ بیایید به مطالعه مان ادامه دهیم:

” زیرا خدا جهان را اینقدر محبت نمود که پسر یگانه خود را داد تا هر که بر او ایمان آورد، هلاک نگردد بلکه حیات جاودانی یابد. زیرا خدا پسر خود را در جهان نفرستاد تا بر جهان داوری کند، بلکه تا به وسیله او جهان نجات یابد.”

خدا تنها به دلیل محبتش به ما تا جایی پیشرفت که پسرش را برای ما داد تا بمیرد و ما با ایمان به او حیات جاودانی بیابیم. رومیان ۵: ۶-۱۰ این موضوع را هرچه بیشتر روشن می سازد:

رومیان ۵: ۶-۱۰

” زیرا هنگامی که ما هنوز ضعیف بودیم، در زمان معین، مسیح برای بیدینان وفات یافت. زیرا بعید است که برای شخص عادل کسی بمیرد، هر چند در راه مرد نیکو ممکن است کسی نیز جرأت کند که بمیرد. لکن خدا محبت خود را در ما ثابت می کند از اینکه هنگامی که ما هنوز گناهکار بودیم، مسیح در راه ما مرد. پس چقدر بیشتر الآن که به خون او عادل شمرده شدیم، بوسیله او از غضب نجات خواهیم یافت. زیرا اگر در حالتی که دشمن بودیم، بوساطت مرگ پسرش با خدا صلح داده شدیم، پس چقدر بیشتر بعد از صلح یافتن بوساطت حیات او نجات خواهیم یافت.“

عبارت “خدا محبت خود را در ما ثابت می کند” را ببینید. چگونه خدا محبتش را به ما ثابت می کند؟ او نه تنها پسرش را برای ما داد، بلکه او را زمانی داد که ما هنوز گناه کار، بی دین و کاملاً نالایق چنین قربانی بودیم!

چنین چیزی را دوباره در افسسیان باب ۲ می بینیم:

” و شما را که در خطایا و گناهان مرده بودید، زنده گردانید، که در آنها قبل، رفتار می کردید برحسب دوره این جهان، بر وفق رئیس قدرت هوا یعنی آن روحی که الحال در فرزندان معصیت عمل می کند. که در میان ایشان، همه ما نیز در شهوات جسمانی خود قبل از این زندگی می کردیم و هوسهای جسمانی و افکار خود را به عمل می آوردیم و طبعاً فرزندان غضب بودیم، چنانکه دیگران.“

دلیل اینکه لغات ماضی را در متن بالا مشخص کردم این است که میخواهم بر این موضوع تأکید کنم که برای کسی که به خداوندی عیسی مسیح و قیام او ایمان دارد، وضعیت شرح داده شده در متن بالا دیگر موجود نمی باشد. ما مرده بودیم. مرده در خطایا و گناهان و مستحق غضب. اما دیگر مستحق چنین چیزی نیستیم! وضعیتی که در آیات توصیف شده، برای ما جزء خاطرات است و اکنون واقعیت ندارد! وضعیتی است که ما از آن رها شده ایم! اما چگونه نجات یافتیم؟ توسط که و چرا؟ افسسیان ۲: ۴-۹ پاسخ این سوالات را می دهد:

” لیکن خدا که در رحمانیت، دولتمند است، از حیثیت محبت عظیم خود که با ما نمود، ما را نیز که در خطایا مرده بودیم با مسیح زنده گردانید، زیرا که محض فیض نجات یافته اید. و با او برخیزانید و در جایهای آسمانی در مسیح عیسی نشانید. تا در عالم های آینده دولت بی نهایت فیض خود را به لطفی که بر ما در مسیح عیسی دارد ظاهر سازد. زیرا که محض فیض نجات یافته اید، بوسیله ایمان و این از شما نیست بلکه بخشش خداست، و نه از اعمال تا هیچ کس فخر نکند.“

لغت “لیکن” که آغازگر متن است، تفاوت میان چیزی که بر آن مقدم است (آیات

۱-۳) و چیزی که قبل از آن است (آیات ۴-۹)، ایجاد می کند. آیات ۱-۳ وضعیت رقت انگیزی که قبل از ایمان داشتیم را توصیف می کند. همانطور که در آنجا می خوانیم، ما “در خطایا و گناهان مرده بودیم” و “لایق غضب”. اما خدا برحسب فیض عظیمی که به ما ارزانی داشته، همه چیز را عوض کرد: حالا بجای “مرده در خطایا و گناهان”، “با مسیح” زنده ایم و به جای لایقین غضب، با مسیح در جای های آسمانی نشسته ایم! از دید خدا، این چیزها قبلاً انجام شده! و چرا خدا این کار را انجام داد؟ “بخاطر فیض عظیمی که به ما ارزانی داشته... حتی زمانی که در خطایا مرده بودیم”!

خدا ما را دوست دارد - او ما را فرزندان خود ساخت

متن دیگری که نشان می دهد تا چه حد خدا ما را دوست دارد، اول یوحنا ۳: ۱-۲ است:

” ملاحظه کنید چه نوع محبت پدر به ما داده است تا فرزندان خدا خوانده شویم؛ و چنین هستیم و از این جهت دنیا ما را نمی شناسد زیرا که او را نشناخت. ای حبیبان، الآن فرزندان خدا هستیم ... “

غلاطیان ۳: ۲۶ هم به ما می گوید که فرزندان خداییم: “زیرا همگی شما بوسیله ایمان در مسیح عیسی، پسران خدا می باشید!” و همینطور که متن بالا روشن می سازد، این دلیلی است بر اینکه خدا چقدر ما را دوست دارد. به واقع “چه عظیم است محبتی که پدر به ما دارد”.

خدا ما را دوست دارد - تعلیم مان می دهد

در بالا دیدیم که خدا بخاطر محبت عظیمش ما را فرزندان خود ساخت. در همین رابطه خدا هم مانند پدری پر محبت ما را تعلیم می دهد و تربیت می کند. همانطور که عبرانیان ۱۲: ۶ به ما می گوید:

عبرانیان ۱۲: ۶

” زیرا هر که را خداوند دوست می دارد، توبیخ می فرماید ... “

شاید ما توبیخ را دوست نداشته باشیم اما به آن نیازمندیم! به همین دلیل است که کسانی که واقعاً ما را دوست دارند و به ما اهمیت می دهند، توبیخ مان می کنند. به همین خاطر هم هست که خدا نیز ما را توبیخ می کند: چون ما را دوست دارد و به ما اهمیت می دهد.

خدا ما را دوست دارد - هیچ چیزی نمی تواند ما را از محبت او جدا سازد

ایستگاه بعدی و آخرین آن در این سفر کوتاه به محبت خدا، رومیان ۸: ۳۸-۳۹ می باشد:

رومیان ۸: ۳۸ - ۳۹

” زیرا یقین می دانم که نه موت و نه حیات و نه فرشتگان و نه رؤسا و نه قدرتها و نه چیزهای حال و نه چیزهای آینده و نه بلندی و نه پستی و نه هیچ مخلوق دیگر قدرت خواهد داشت که ما را از محبت خدا که در خداوند ما مسیح عیسی است جدا سازد. “

خدا ما را دوست دارد و فی الواقع هیچ چیزی، هیچ قدرتی، هیچ رئیسی، هیچ چیز حال و یا آینده ای وجود ندارد که بتواند ما را از محبت او جدا سازد. او ما را

دوست دارد و هیچ وقت محبتش را قطع نمی کند. این حقیقت کلام خداست.

خدا ما را دوست دارد - جمع بندی

جمع بندی مقاله: از کلام خدا دیدیم که خدا ما را دوست دارد و این محبت توسط این حقیقت ثابت می شود که او پسرش را حتی زمانی که بی دین و گناهکار بودیم، برای ما داد! این قربانی برای کسانی که عادل و خوب بودند نیز عظیم بود. اما ما مردمان عادل و خوبی نبودیم. ما گناهکار، بی دین و مرده در گناهان و خطایا بودیم. با این حال، این نیز مانع خدا نشد: او ما را محبت کرد و بخاطر محبتش نسبت به ما، پسرش را زمانی که هنوز گناهکار بودیم، برای ما داد تا با ایمان به او بتوانیم در مسیح زنده شویم و با او در جای های آسمانی بنشینیم.

به علاوه دیدیم که چون خدا ما را دوست دارد، ما را فرزندان خود ساخت و مانند پدری با مسئولیت که فرزندانش را توبیخ می کند، ما را مورد توبیخ قرار می دهد. بلکه حتی بهتر از پدری با مسئولیت.

در پایان نیز دیدیم که محبت خدا نسبت به ما بسیار عظیم است و هیچ چیز نمی تواند ما را از آن جدا سازد. به بیان دیگر هیچ چیزی نیست که مانع محبت خدا نسبت به ما شود!